RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0152 van 6 december 2011 in de zaak 1011/0962/SA/2/0896

In zake:

- 1. de **stad Hoogstraten**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
- 2. het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Erik VAN DER VLOET kantoor houdende te 2320 Hoogstraten, Vrijheid 243 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 20 juli 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 26 mei 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten van 21 februari 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft onder voorwaarden aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen en uitbreiden van een woning.

Het betreft percelen gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar zij heeft wel het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 november 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Aaike VERLINDEN, ambtenaar van IOK en mevrouw Annie DESMEDT, schepen, die verschijnen voor de verzoekende partijen en advocaat Erik VAN DER VLOET die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

vraagt met een op 11 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 24 oktober 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 2 december 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het "verbouwen/uitbreiden woning".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'ander, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is gelegen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, "Afbakeningslijn van het kleinstedelijk gebied Hoogstraten", dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2007. Het ruimtelijk uitvoeringsplan bevat geen specifieke bestemmingsvoorschriften voor het perceel.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 31 december 2010 tot en met 30 januari 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de eigenaar van een aanpalend perceel met een woning in opbouw.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 14 februari 2011 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten weigert op 21 februari 2011 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

"...

Evaluatie van de bezwaarschriften

. . .

Indien de bestaande woning wordt gerenoveerd lijkt het de beste keuze om de uitbreiding te doen aan de achterzijde van de bestaande woning tot op 3 m van de linker perceelsgrens, of eventueel de achterbouw te houden en eveneens te renoveren, of een combinatie ervan. De beste oplossing is echter het slopen van de bestaande gebouwen, zodat een nieuwbouw kan opgericht worden op de linker perceelsgrens, die naadloos kan aansluiten bij de woning van de bezwaarindieners. Er dient een keuze te worden gemaakt, zodat beide partijen kunnen instemmen met het resultaat. Dit element wordt aanvaard.

. . .

Beoordeling:

Om bovengenoemde redenen is het voorgesteld bouwwerk niet aanvaardbaar, het vormt geen compact geheel met de bestaande links aanpalende woning in opbouw. Het brengt de goede ruimtelijke ordening in het gedrang.

..."

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 22 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen overeenkomstig de plannen, met de volgende motivering:

Na de partijen te hebben gehoord op 17 mei 2011, beslist de verwerende partij op 19 mei 2011 om de uitspraak over het beroep met één week te verdagen.

De verwerende partij beslist op 26 mei 2011, om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

" . . .

9. Beoordeling:

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag dient getoetst te worden op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De bestaande woning bevindt zich niet evenwijdig met de straat en de zijdelingse perceelsgrenzen. Een verbouwing van de achterbouw en aansluiting met de buurpercelen is dan ook niet evident. De bestaande achterbouw wordt afgebroken en vervangen door een nieuwe.

Het rechter buurperceel is onbebouwd. Hierop zal echter een vrijstaande woning worden gebouwd. Er is aldus geen aansluiting met de rechter perceelsgrens gewenst. De nodige afstand tot deze perceelsgrens blijft bewaard.

De linker buurwoning is in aanbouw op de perceelsgrens. Indien de bestaande woning werd afgebroken zou er een optimale aansluiting kunnen gebeuren met de buurwoning door een woning op dezelfde bouwlijn en met hetzelfde gabariet te voorzien. De aanvrager wenst echter de bestaande woning te behouden en te verbouwen/uit te breiden.

Door de gelijkvloerse aanbouw tegen de buurwoning te voorzien wordt een aansluiting bij deze woning gecreëerd en de smalle opening tussen beide gebouwen dichtgemaakt. Doordat de aansluiting slechts over 1 bouwlaag gebeurt, is deze nog niet optimaal, maar ze zorgt wel voor een meer samenhangend straatbeeld. Het aanbouwen van een uitbreiding louter achter de bestaande woning op 3m van de perceelsgrens (zoals voorgesteld door de gemeente) laat de wachtgevel van de buurwoning volledig onbenut en creëert een hoge smalle opening tussen beide gebouwen. Het straatbeeld blijft versnipperd doordat er geen aansluiting is tussen de 2 woningen.

De gevraagde bouwdiepte overstijgt de draagkracht van het perceel niet en sluit aan bij de bouwdiepte van het volume op het aanpalend perceel.

De doorgangsbreedte naar de garage is zeer smal, maar de garage is nog wel bereikbaar.

Het proper en waterdicht afwerken van de aansluiting op de zijgevel van de linkerbuur is een werk van goed huisvaderschap. Dit dient steeds met de nodige zorg te gebeuren zodat er geen overlast of schade wordt berokkend.

Watertoets:

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op de waterhuishouding.

Er wordt een regenwaterput van 3000 liter voorzien. Er dient regenwaterrecuperatie voorzien te worden voor de spoeling van de wc, wasmachine en/of buitenkraan.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing is, zo blijkt uit het administratief dossier, door de verwerende partij betekend aan het stadsbestuur Hoogstraten bij aangetekende brief van 22 juni 2011.

Het beroep, ingesteld bij aangetekende brief van 20 juli 2011, is bijgevolg tijdig.

B. Schending van artikel 193 Gemeentedecreet

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij voert een exceptie aan in verband met de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen om te beslissen om in rechte te treden voor de Raad. Zij stelt het als volgt:

· . . .

Art. 193 van het gemeentedecreet stelt dat in de gevallen waarin een lid of meerdere leden van het college van burgemeester en schepenen betrokken zijn in de zaak, de gemeenteraad beslist tot het optreden in rechte namens de gemeente.

Tegen de oorspronkelijke vergunningsaanvraag bij het College van de Stad Hoogstraten in onderhavig dossier kwam slechts 1 bezwaarschrift binnen, en wel van de zoon van schepen aan het perceel van verzoekster in tussenkomst waarop de bouwaanvraag betrekking had (Stuk 4 bundel Hoogstraten). Dat dit bezwaarschrift de reden was waarom schepen iniet deelnam aan de beraadslagingen van het College van de Stad Hoogstraten met betrekking tot de vergunningsaanvraag van verzoekster in tussenkomst, en met betrekking tot het aantekenen van beroep.

Dat, gezien Schepen wegens de verwantschap met bezwaarmaker niet kon deelnemen aan de beraadslagingen van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Hoogstraten terzake, hij als betrokken partij dient worden beschouwd.

Dat in toepassing van art. 193 van het Gemeentedecreet in casu dan ook de Gemeenteraad een beslissing had dienen te nemen mbt het al dan niet optreden in rechte tegen de bestreden beslissing.

Dat de verzoeken tot schorsing en vernietiging zoals gesteld door het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Hoogstraten en door de Stad Hoogstraten, dan ook om die reden onontvankelijk dienen te worden verklaard

...".

Beoordeling door de Raad

Artikel 193, tweede lid van het Gemeentedecreet, zoals toegevoegd bij decreet van 14 maart 2008 voor wat betreft de bevoegdheid van een gemeentelijk beslissingsorgaan om in rechte te treden (B.S. 4 april 2008), luidt als volgt:

"De gemeenteraad kan echter beslissen om deze bevoegdheid in de plaats van het college van burgemeester en schepenen uit te oefenen. In de gevallen waarin een lid of meerdere leden van het college van burgemeester en schepenen betrokken zijn in de zaak, beslist de gemeenteraad".

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat 'Met dit voorstel van decreet de bevoegdheid om in rechte op te treden namens de gemeente gedelegeerd (wordt) aan de gemeenteraad wanneer een lid van het college van burgemeester en schepenen partij is in een geding waarin de gemeente partij is en een belang kan laten gelden; in de andere gevallen blijft het college van burgemeester en schepenen bevoegd' (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Het is dus duidelijk dat de gemeenteraad bevoegd is om te beslissen om in rechte te treden namens de gemeente indien het lid van het college van burgemeester en schepenen in persoon betrokken is in de zaak.

De tussenkomende partij geeft aan dat de zoon van schepen aan, aanpalend eigenaar is van haar perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. De Raad meent dan ook dat het duidelijk is dat niet de schepen zélf betrokken is in de zaak.

De Raad stelt bovendien ook vast dat bedoelde schepen verontschuldigd was ten tijde van het nemen van de beslissing van 4 juli 2011 om in rechte te treden.

De exceptie dient dan ook niet te worden verworpen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

De beslissing om in rechte te treden werd aan het verzoekschrift toegevoegd.

Deze beslissing van 4 juli 2011 bevat echter geen enkele vermelding van de rechtsgrond, daar waar nochtans het college van burgemeester en schepenen zelf, op grond van de artikelen 4.7.12 en 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO en artikel 57, §2 Gemeentedecreet, dan wel als vertegenwoordiger van de stad op grond van de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet en artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, beroep bij de Raad kan aantekenen.

Volgens het verzoekschrift zijn er twee verzoekende partijen: het college van burgemeester en schepenen, als het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan (artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO) en de stad als publieke rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing (artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO).

Hiermee geconfronteerd, verklaart mevrouw Aaike VERLINDEN als vertegenwoordiger van de verzoekende partijen op de openbare terechtzitting van 22 november 2011 dat de beslissing om in rechte te treden van 4 juli 2011, moet verstaan worden als een eigen beslissing van het college om in rechte te treden.

De Raad stelt dan ook vast dat enkel het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten de vereiste hoedanigheid heeft om het beroep in te stellen bij de Raad. Zij beschikt tevens van rechtswege over het vereiste belang.

De vordering, ingesteld namens de stad Hoogstraten wordt onontvankelijk verklaard.

D. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij voert het volgende aan:

"

Tevens dient te worden opgemerkt dat enkel werd beslist om "beroep in te stellen", zonder verduidelijking op welk punt. De beslissing "hoger beroep in te stellen" impliceert geenszins een verzoek tot schorsing. Dit is des te meer het geval daar in de beslissing om "beroep in te stellen" geen enkel motivering, zelfs geen begin van motivering bevat om de schorsing te verzoeken. Het verzoek tot schorsing, zowel van de Stad Hoogstraten als van het College van Burgemeester van de Stad Hoogstraten, is dan ook onontvankelijk

..."

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar initieel verzoekschrift het voorwerp van de haar vordering omschrijft als volgt:

"...

Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring
...

III. De MIDDELEN
...

IV. HET MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

. . .

Behage het de Raad voor Vergunningsbetwistingen

. . .

- De vordering tot schorsing ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de bestreden beslissing te schorsen
- De vordering tot vernietiging ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de bestreden beslissing te vernietigen

..."

Uit de artikelen 4.8.1 VCRO en 4.8.3, §1 VCRO dient afgeleid te worden dat een bij de Raad ingesteld beroep automatisch dient beschouwd te worden als een vernietigingsberoep.

De Raad spreekt zich overeenkomstig artikel 4.8.1 VCRO als administratief rechtscollege immers onder andere uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Zo de Raad vaststelt dat de bestreden vergunning onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing (artikel 4.8.3, §1 VCRO).

Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over vernietigingsberoepen (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, stuk 2011/1, blz. 195 nr. 570).

Indien men tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing wenst te benaarstigen, kan dit enkel gebeuren met een uitdrukkelijk gemotiveerd verzoek tot schorsing.

In de VCRO is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging duidelijk als een accessorium bij de vordering tot vernietiging opgevat.

Ook indien een beroep wordt ingesteld door een college van burgemeester en schepenen, betekent dit dat de vordering tot schorsing niet enkel in het verzoekschrift tot vernietiging als accessorium dient opgenomen te zijn, doch ook dat het bevoegde orgaan uitdrukkelijk moet beslist hebben om naast de vernietiging, ook de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen.

De Raad stelt vast dat de beslissing van 4 juli 2011 enkel stelt 'beroep aan te tekenen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen'.

De Raad beschouwt deze algemene bewoordingen enkel als een beslissing om een vernietigingsberoep in te stellen en niet om een accessoire vordering tot schorsing in te stellen.

Het door de verzoekende partij ingediend beroep dient dus uitsluitend als een vernietigingsberoep beschouwd te worden. De vordering tot schorsing is dan ook onontvankelijk.

De exceptie van de tussenkomende partij wordt aangenomen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering, gesteld in hoofde van de Stad Hoogstraten, wordt onontvankelijk verklaard.
- 2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt onontvankelijk verklaard.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS Hilde LIEVENS